

albeles fjernet og ikke oftere vil blive reist. Den vil tværtimod vistnok gjøre sig gjældende i temmelig stærk Grad, og jeg troer ikke, at man ved at indbringe i Loven Forslag som de, der her have været berørte med Hensyn til Pensioneringen, skal give denne Paastand større Betydning, end den allerede har iforveien. — Affkaffelsen af Offer og Accidentser er en ligefrem Følge af den hele Omordning og vil vistnok af Alle blive anseet for et Gode. — Det har ogsaa staaet for mig, at § 11 i Lovforslaget maatte undergives en Modification. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa det principielle Spørgsmaal, som ligger i Paragraphen og som allerede er blevet berørt, men blot udtale, at jeg troer, at allerede af Hensyn til ganske særlige Forhold vil det være ønskeligt, at Paragraphen faaer en anden Redaction end den, den nu har; thi det er utvivlsomt, at der kan reise sig Spørgsmaal om Aflysninger fra den ene Præst til den anden, som det vilde være langt helbigere at faae afgjorte ved Rettens Dom end ved en Kjendelse af Administrationen. — Hvad § 13 angaaer, da er det nu blevet mig klart, hvad Meningen er med den. Jeg tilstaaer, at det i første Dieblit ikke var mig klart; jeg antog, at Slutningen af § 13 egentlig hørte hen under § 12, idet jeg havde opfattet Sagen saaledes, at Meningen var den, at Sognekaldene kunde omordnes og omformes med Hensyn til deres Størrelse, efterhaanden som de bleve ledige. Jeg seer imidlertid nu, at Meningen har været den, at man vilde have frie Hænder til at forbedre enkelte Kald efter Omstændighederne; men i saa Fald vilde jeg ansee det for helbigere at lade denne Bestemmelse falde bort. Skulde der da vise sig en Nødvendighed for at gjøre ganske særlige Undtagelser i denne Retning, kunde man gennemføre dem ved særlig Lov.

Kjær: Jeg skal villigt efterkomme den ærede Forslagsstillers Opfordring og ikke vidtløftig gaae ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag, da jeg med ham er enig i, at det foreløbigt er overflødigt, eftersom Sagen jo, saaledes som ogsaa den ærede Forslagsstiller allerede har bebudet, rimeligviis vil blive behandlet i et Udvalg, hvor det vil blive underkastet en

alsidig Drøftelse. Tjænd jeg imidlertid omtaler de enkelte Punkter, til hvilke jeg vil tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger, maa det være mig tilladt at henvende nogle Ord til den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen). Det var rigtignok kun en ganske kort Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem, men den tiltalte mig overordentligt, og jeg kunde inderligt have ønsket, at han var gaaet en heel Deel videre i Fremsettelsen af den af ham udtalte Tanke. Hvis jeg ikke meget misforstod den ærede Taler, vilde han stemme mod det foreliggende Lovforslag, forbi det paa ingen Maade tilfredsstillede ham, idet han nemlig gif ud fra en heel anden Betragtning af vort kirkelige Liv, og navnlig gif ud fra, at Staten ikke skal blande sig i, hvem Menigheden skal have til sin Sjølesørger. Der skulde altsag være et fuldstændigt frit Forhold mellem Menighed og Præst, det vil sige, at det blev Menighedens frie Sag at skaffe sig sin Præst, eller med andre Ord, at Staten ikke skulde indlade sig paa at fabrikere Præster, for derpaa at paanøbe Menighederne dem. Hvis dette var den ærede Talers Mening, saa staaer han ikke ene, i saa Fald er jeg enig med ham, og jeg skulde feile meget, om der ikke var flere, som vilde være enige med os To. Kun skal jeg beklage, at han ikke er fremkommen med Forslag, sigtende til at realisere en saadan — jeg vil kalde den saa — ideal Idee. Fordi man troer, ikke at have ret Mange med sig, skulde man dog ikke lade sig affkræffe, idet nemlig en saadan Tanke i Tiden vilde vinde mere og mere Terrain. Jeg anseer denne Tanke for at være saa sund og naturlig, at jeg ikke tager i Betænkning at sige, at hver Gang vi her i Salen have beskæftiget os med det store kirkelige Spørgsmaal, har jeg ikke betragtet den Side af Sagen, som man har behandlet, som synderligt vigtig, og det netop, fordi man har forbigaaet det Væsentlige, nemlig det, som ligger i den omhandlede Tanke. Jeg skal imidlertid villigt indrømme, at siden det er blevet fastslaaet i Grundloven, at den lutheriske Kirke, den danske Folkekirke, maa opretholdes af Staten som saadan, vil Realisationen af den Tanke, der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, kun blive